

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)
۳۰ اکتوبر ۲۰۱۸

برخورد کمونیستی به مسأله ملی

(۵)

برخورد کمونیستی به مسأله حق ملل در تعیین سرنوشت خویش در دوران امپریالیسم

در عرصه عملی و مشخص

نظر حزب کار ایران (توفان) در مورد حل مسأله ملی در ایران و در عراق و سوریه

۳- مسأله ملی کردها در سوریه

هم اکنون گردهای سوریه که در بدو امر در مقابل دسیسه امریکانانو-ترکیه-عربستان سعودی-اسرائیل-داعش برای تجزیه و تجاوز به سوریه دست به مقاومت زده و محبوبیت کسب کردند، امروز به عنوان مُهره امپریالیسم امریکا در منطقه عمل کرده و مانند گردهای عراق و ایران سرنوشت مبارزه برای کسب خودتعیینی سرنوشت را نه در همکاری و وحدت مبارزه جویانه خلقهای منطقه برای رهائی از چنگال امپریالیسم و گام نهادن به سوی سوسیالیسم، بلکه در جدا کردن راه خود از راه سایر نیروهای انقلابی در منطقه دیده و متحدان خود را از میان ارتجاع جهانی انتخاب می‌کنند. آنها به جای این که با نیروهای انقلابی و دموکراتیک سوریه متحداً برای یک سوریه آزاد و دموکراتیک و ضد امپریالیستی مبارزه کنند به راه تجزیه طلبی و جدائی خویش از نیروهای انقلابی سوریه رفته‌اند و مدعی‌اند که از امریکا برای نیل به اهداف خود به طور تاکتیکی استفاده می‌کنند. مفهوم این ادعا این است که گردهای سوریه دشمنان خویش را نه در امریکا و داعش و ارتجاع سوریه و ترکیه، بلکه در مردم سوریه می‌بینند و ضد عرب‌اند و با افسانه یاری "موقت" با امریکا می‌خواهند در دریای موجود ممالک ارتجاعی منطقه با قدرت تخیل فراوان، "حکومت شورائی و سوسیالیستی" و یا چیزی شبیه آن بسازند. آیا امپریالیسم امریکا با استقرار چنین حکومتی در منطقه موافق است؟ آیا امپریالیسم امریکا سوسیالیسم نوع روزاوائی را به رژیم بشار اسد ترجیح می‌دهد؟ باید پرسید آیا این جناح "چپ" گردهای سوریه هستند که سر امریکا را کلاه می‌گذارند و یا این امریکای مارخورده افعی شده است که سر آنها را با تکیه به ناسیونال شونیسیم کور کرد و تبلیغ نفرت ملی کلاه می‌گذارد؟ امپریالیسم امریکا بعد از شکست در پروژه داعش به دنبال پروژه "کردستان آزاد سوریه" به عنوان پایگاه امپریالیسم امریکا در منطقه است. جناح دست راستی گردهای سوریه که صمیمی‌تر از "چپ"های خودفریفته هستند، به روشنی بیان می‌کنند که امریکا متحد ستراتیژیک ما در منطقه

است و ما باید به آنها تکیه کنیم تا به نیروهای مترقی و انقلابی سوریه. نشریه المانی زوددویچه سائتونگ در ۱۹ ژانویه [جنوری] ۲۰۱۸ به نقل از وزیر امور خارجه آمریکا آقای رکس تیلرسون تأیید کرد: "که نظامیان امریکا برای مدت نامعلومی در سوریه باقی خواهند ماند. آنها باید امنیتی را مستقر کنند که گروه تروریستی داعش که از نظر نظامی بشدت سرکوب شده است، دوباره خودش را سازماندهی نکند. همزمان باید این حضور به ضد نفوذ ایران در سوریه باشد و به این یاری کند که یک روند گذار سیاسی تحت رهبری ملل متحد در سوریه پدید آید. وی منکر آن شد که آنها در حال سازماندهی یک گروه نظامی با شرکت یگانهای مدافع خلق (YPG) گرد برای حفاظت از مرزهای شمالی سوریه هستند. این امر بد فهمیده شده است..."

مبارزه این کردها در واقع مبارزه گرد به ضد عرب است، نه مبارزه ملل سرکوب شده منطقه به ضد امپریالیسم و صهیونیسم در منطقه. از حالا روشن است که این راه آزموده شده به شکست مفتضحانه منجر می شود و متأسفانه آبرویی برای کردهای سوریه باقی نمی ماند. نشریه تایمز اسرائیل در چاپ چهارشنبه ۳۱ مه ۲۰۱۷ خود اطلاع داد که: "امریکا ارسال اسلحه برای کردهای سوریه را آغاز کرده است".

این عده تحت عنوان "یگانهای مدافع خلق" ملغمه ای از کردهای سوریه و اعراب "دموکراتی" هستند که تا دیروز با داعش همکاری می کردند و نام "ارتش آزادیبخش سوریه" را بر خود نهاده بودند. این عده در شمال سوریه به پاکسازی قومی از اعراب سوریه در این منطقه مشغول اند و می خواهند با پاکسازی قومی، بخشهای کردستان عراق را به کردستان سوریه چسبانده و سپس در خدمت ستراتیژی امپریالیسم امریکا به بحیره مدیترانه متصل نمایند. به گزارش العربیه، پیش از این وزارت دفاع امریکا، اعلام کرده بود که دونالد ترامپ رئیس جمهور این کشور، دستور ارسال سلاح به نیروهای گرد و ایسته به حزب «اتحاد دموکراتیک سوریه» را صادر کرده است.

تی یری میسان par Thierry Meyssan در مقاله ای تحت نام "هنگهای آنارشیست در خدمت ناتو" (Les Brigades anarchistes de l'Otan) نوشت: "در غرب آن را به مثابه اتوی دوست داشتنی معرفی کرده اند، «روژاوا» (بخش گردنشین در شمال خاوری و شمال باختری سوریه که بخشی از استانهای حسکه، رقه و حلب را در بر می گیرد)، اما روژاوا نوبرانه و خیلی تازه در واقع یک دولت استعماری است که واشنگتن خواهان آن بود تا در خون نطفه ببندد. این بار طرح بر این اساس است که مردم شمال سوریه را از محل زندگی شان برانند و مردم دیگری را جایگزین کنند که در آنجا به دنیا نیامده اند. برای تحقق این پاکسازی قومی، پنتاگون و سیا مبارزانی را از بین چپهای افراطی اروپائی بسیج کرده اند. تی یری میسان این طرح را از یک سال و نیم پیش افشاء می کند. (شبکه ولتر/دمشق (سوریه) <http://www.voltairenet.org> | ۱۰ سپتمبر ۲۰۱۷. (برگردان محوی)

این سیاست امپریالیسم امریکا به امروز بر نمی گردد. در فبروری ۲۰۱۶، «تزار ضد تروریست» کاخ سفید، برت مک گرک Brett McGurk به فرمان رئیس جمهور وقت آقای اوباما به منطقه اعزام شده بود تا شاهد نبرد عین-العرب (کوبانی) باشد. به همین مناسبت از سوی یگانهای مدافع خلق (YPG) که همان ملغمه کردهای سوری و ارتش آزادیبخش داعشی سوریه است، مدال افتخار دریافت کرد. این اقدام واکنش رجب طیب اردو خان، رئیس جمهوری ترکیه به این بازدید را به همراه داشت که تنش ها در روابط دو کشور را عیان تر کرد.

اردو خان طی اظهاراتی این اقدام مک گورک را محکوم و عنوان کرده بود: "وی درست در زمان مذاکرات ژنیو به کوبانی سفر کرده و از یک جنرال گرد مدال هدیه گرفته است" ما چگونه می توانیم به شما اعتماد کنیم؟ آیا این ما هستیم که متحد شمائیم یا تروریست های کوبانی؟"

هم اکنون این گُردهای تجزیه‌طلب سوری یک پایگاه عظیم نظامی در اختیار امپریالیسم امریکا قرار داده‌اند تا به تمامیت ارضی و حق حاکمیت ملی همهٔ خلقهای منطقه تجاوز کند. چنین سیاستی طبیعتاً ارتجاعی و به ضرر انقلاب مردم منطقه است و کودکانه است که آن را به بهانهٔ استفاده از تضاد امپریالیستها توجیه کنیم. حل مسألهٔ گُرد در همدستی با امپریالیستها با زدن نقاب "تاکتیک انقلابی" نیست، در همکاری با نیروهای انقلابی و مترقی سوریه و در چارچوب سوریه دموکراتیک به عنوان سیاست ستراتیژیک خواهد بود.

بر گرفته از توفان شمارهٔ ۲۲۴ آبان ماه [عقرب] ۱۳۹۷ - نومبر سال ۲۰۱۸

ارگان مرکزی حزب کار ایران (توفان)